Детски творби

Защо съмъ здравъ

Всѣка вечерь рано лѣгамъ,
сутринь сѫщо рано ставамъ,
вестникъ „Здравецъ" получавамъ
и по цѣлъ день пѣя, бѣгамъ.

Цѣлъ день ходя изъ гората,
лѣте скитамъ по рѣката.
Вмѣсто вино и ракия,
азъ водица бистра пия.

Ей за туй съмъ здравъ и мощенъ
и за туй не боледувамъ;
и здравъ ще да стана още,
здраве, сили азъ жадувамъ.

Атанасъ Ив. Русевъ
у-къ с. Ценино, Н.-Загорско.

На лъжата краката сѫ къси

Нашата детска сътрудничка **Виника Томова**, ученичка отъ с. Ново-село, Видинско ни изпратила стихотворението **„Честитъ е"** отъ **Нечо Савовъ**, като свое, което сме напечатали въ бр. X, год. V. Промѣнила е само думата „трезва" на „здрава".

Кражбата, каквато и да бѫде тя, е много лошъ порокъ. Пазете се отъ нея.

На гроздоберъ

Измина дългото и топло лѣто. Въ гората и полето настанала тишина. Нѣма вече пѣсеньта на славея, кося и чучулигата.

Гроздоберъ дойде.

По кривата пѫтека къмъ лозята, бавно се изкачватъ коли, натоварени съ каци за грозде. Около тѣхъ весело се боричкатъ деца и пѣятъ съ пълно гърло. Лозята, наредени по високия баиръ, сѫ като китни градини. Въ тѣхъ група берачи, съ кошници и съ кобилици на рамо, бератъ и кръшно се смѣятъ. Слънцето имъ се усмихва, а есенния вѣтрецъ гали руменитѣ имъ бузи.

Росата като бисери блести по тревата. Едритѣ, като броеница, гроздови зърна привличатъ берачитѣ. Наклѣкали между лозитѣ, тѣ жадно ядатъ и се смѣятъ.

Отъ време на време се понася пѣсень и пакъ утихва. Около кацитѣ, които усърдно се пълни отъ трудолюбивитѣ берачи, бръмчатъ рой пчелици. Тѣ кацатъ по мацалнитѣ съ шира дечица, които се бранятъ, боричкатъ, плачатъ и се смѣятъ.

Колата се отнася пълна, връща се и пакъ отива. Здрачава се. Всички се прибиратъ, пакъ на групи, съ пълни кошници, весели и доволни. Нѣкои подематъ весела пѣсень, други разказватъ шеги и всички гръмко се смѣятъ. Пѣсеньта се отекна въ пустиния есененъ здрачъ. Лозята утихватъ, и очакватъ снѣгътъ и влажни есенни дни.

Агнесъ Емануиловъ
III-б кл. учил. „Т. Минковъ"

ХРОНИКА

ЧИТАНКАТА НА ЗДРАВЕТО „Зеленъ Здравецъ" вече залива всички краища на България. Тя ще научи децата на здравъ животъ — какъ да се предпазватъ отъ болеститѣ и какъ да раснатъ винаги здрави и бодри, да не боледуватъ вече, както до сега. Всѣко българско дете трѣбва да я притежава и всѣки день да си чете по малко отъ нея. Деца — спестявайте левчетата и си я купете! Родители, направете отъ друго нѣщо едно спестяване и дайте 20 лева на детето си за здравната читанка. По-евтино отъ това не може да бѫде. Така може да спестите отъ лѣкари и лѣкарства стотици и хиляди левове!

Празникътъ на земята се отпразднува на 14 Септемврий много шумно навсѣкжде. Въ София имаше голѣма манифестация, на която бѣха представени сеитба, овощна градина, лозе, народни обичаи, игри и други подобни.

По голѣмъ празникъ отъ този не може да има за България — защото безъ плодоветѣ на земята — нѣма животъ и здраве за българския народъ. Здравчетата трѣбва да се научатъ да я обработватъ за да извличатъ и повече полодове отъ нея.

Празникътъ на трезвостьта бѣ на 2 Октомврий, края на **гроздовата седмица**, която почна отъ 27 Септемврий. На много мѣста тя е отпразднувана твърде приятно и разнообразно, съ гроздови трапези, вечеринки, утра, манифестации, гроздови изложби и сказки. Здравчетата сѫ всички и въздържателчета, за она този празникъ е и тѣхенъ. Нека всички работятъ задружно въ полето на трезвостьта.

Здрави и осигурени при **ВИТОША-РОДИНА**, здравчетата ще бѫдатъ щастливи!
„Бѣли пари — за черни дни".

Маргаритъ
е зѫбната паста, съ която измивамъ зѫбитѣ си — затова съмъ здравъ и веселъ.

За здравето на българското дете

Трѣбва всѣки да работи и се грижи ревностно, за преуспѣването на в. Здравецъ. Чрезъ него всѣко дете ще се научи на здравеопазването и тогава живота му ще стане по-щастливъ.

Всички трѣбва да напрѣгнемъ силитѣ си и съ желание и упорство ще постигнемъ нашата крайна цель — да нѣма болно дете въ България.

Нека г. г. настоятелитѣ и учителитѣ се помѫчатъ да увеличатъ абонатитѣ си или рѫчната продажба, а сѫщо и да ни посочатъ дейни учители за настоятели. Поне 1 новъ настоятель отъ всѣки градъ.

Нека всѣко здравче си зададе за цель — да абонира поне още едно свое другарче за в. „Здравецъ" до края на годината.

Нека г. г. родителитѣ съзнаятъ, че нѣма по-голѣмо щастие въ единъ домъ отъ здравитѣ деца и даже се скѫпятъ за 10—15 лв. годишно за в. „Здравецъ"!

Купонъ „Здравецъ" 2 /VI
за участие въ решенията на задачитѣ

ЯБЪЛКИ УЗРЪЛИ...

Ябълки узрѣли
хайде да береме,
стига сѫ висѣли
вечъ дойде имъ време!

Кошници пълнете
кошове, зимници,
че ни здраве носятъ,
и едри парици.

Ябълчици яжте
сутринь, обѣдъ, вечерь
и ще доживѣйте
до дълбока старость.

Ябълки узрѣли
хайде да береме
стига сѫ висели
вечъ дойде имъ време!

Д. Каб.

Книжнина

Вестници и списания: Зорница, Здраве и животъ, Добро здраве, Народно здраве, Вестникъ на жената, Беседа, Миръ, Природенъ лѣкарь, Свѣтъ и наука.

Какъ да печелимъ приятели или влиаемъ на хората — отъ П. Д. Карнеги. — Ред. „Добро здраве", бул. Тотлебенъ № 2 — София.

Детски вестници и списания: Славейче — год. III, бр. 1, София, Чумерна 29.

Трезво дете — год. VIII, бр. 1, София, Хр. Ковачевъ 5.

Игрѣе — год. I, бр. 1, Сливенъ.

Картинна галерия, год. V, бр. 1 —София, ул. Манолъ Тошевъ 3.

„Силата на гроздето" отъ Д-ръ Н. Станчевъ. Пълно рѫководство по хранителната и лѣчебна стойность на гроздето и гроздовия сокъ. Всѣки учитель трѣбва да я има за да учи народа какви сили притежава този слънчевъ плодъ. Цена 6 лв. Намира се по книжарницитѣ и въ редакцията на библ. „Здравъ животъ", ул. Сердика, 18— София.

Знаете ли че

1) Българската земя ражда около 400 милиона килограма грозде! Това количество съдържа 80 милиона килограма гроздова захарь, която може да се натовари на 400 влака съ по 20 вагона или на всичко 8 хиляди вагона! Бѣлтъчинитѣ му се равняватъ на 4 милиона килограма, които отговарятъ на 32 милиона яйца; тѣ могатъ да се натоварятъ на 160 вагона или на 8 влака по 20 вагона. А хранителнитѣ му соли тежатъ около 1 милионъ и 600 хиляди килограма! Какво богатство, каква слънчева сила! Когато се остави това грозде да ферментира и се превърне на вино всичката тази сила се разваля и загубва, а когато се яде гроздето въ прѣсно състояние или въ видъ на безалкохолни преработки — тогава нищо не се губи, а всичко се превръща на сила, енергия и здраве въ живата човѣшка машина!

2) Голѣмата подколѣнна кость на крака може да издържи тежесть 1650 кгр. — или 20 души наченени на една голѣма дъска върху изправената кость.

Решение на задачитѣ отъ бр. 1 — год. VI

1. РазпоП
АнибаЛ
НиколА
ОкованН
БурениИ
УраганН
ДолинА
НектаР
ИзворИ

Първитѣ и последни букви на тия наредените думи, четени отъ горе на долу образуватъ думитѣ **ранобудни планинари** — такива, каквито трѣбва да бѫдатъ всички здравчета.

2. За 13 и половина минути ще бѫде прѣрѣзана гредата.

3.

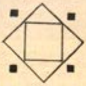

4. Гледайте чертежа по начина показанъ въ картинката. Така ще

прочетете: **вестникъ Здравецъ.** Следъ това обърнете вестника на дѣсно и пакъ по сѫщия начинъ ще прочетете: **ни учи само на добро.** Това сѫ думитѣ които сѫ написани въ чертежа.

5. **Скрита картина.** Подъ коминитѣ съ лице на долу се вижда лицето на пѫтешественика. Обърнете вестника на лѣво и ще го забележите.

Решили задачитѣ отъ бр. 1

1. Атанасъ Ивановъ, с. Ценино — Н. Загорско. 2. Ел. П. Машелова, с. Александрово — Ловечко. 3. Г. Ст. Гайдевъ — Карнобатско. 4. Нона Хр. Иванова, Покровенъ — Ивайловградско. 5. Райна Ил. Бучкова, село Якоруда. 6. Латинка Мургева, с. Якоруда. 7. Алекс. Ат. Малинова село Якоруда. 8. Ив. Павурджиевъ—Пазарджикъ. 9. П. В. х. Петровъ—Якоруда. 10. Ив. Димитровъ, с. Кулина вода—Никополско. 11. Живко Др. Тодоровъ — В. Търново. 12. Цона Челкова Севлиево. 13. Ив. Ст. Стоянова—гара Две могили. 14. Людмила Бърнева—Разградъ. 15. Богданъ Г. Ценовъ — гара Романъ. 16. Яна М. Агонцова, с. Балановъ — Дупнишко. 17. Хр. Дим. Русевъ—XIV прог., София. 18. Марийка Ганзова, Пловдивъ. 18. В-ла Симеонова, село Гор. Раковецъ Дупнишко.

Печелятъ по жребие по 1 книга:

1. Атанасъ Ивановъ, с. Ценино—Н. Загорско 2. Ел. П. Машелова, с. Александрово—Ловечко и 3. Райна Бучкова, Якоруда.

МУСАЛА—БЕЛМЕКЕНЪ

(Продължение)

Необѣдвахме се набързо, полежахме на тревата край хижата и натоварихме пакъ раницитѣ. Дълъгъ пѫть ни чакаше до хижа **Заврачица**. Вървѣхме по Кайзеровия пѫть, който билъ правенъ специално за германски императоръ презъ време на Европейската война. Изморихме се доста много и краката ни се подуха. Надвечерь пристигнахме въ хижата и едва си намѣрихме мѣста за спане.

Следъ вечерята накладохме голѣмъ огънь съ сухи клони отъ клековетѣ (пълзящи борови дървета) и прекарахме около него въ весели разговори и закачки нѣколко часа. На сутриньта рано поехме пѫтя за Белмекенъ. Времето бѣше слънчево, но студенъ вѣтъръ духаше. Отъ пѫтя, по който вървѣхме се виждаха Мусала и наблюдателницата, която се чернѣеше на него, Мала Мусала, Налбантъ, Суха Вапа съ езерото и Грънчарь, а сѫщо и Пиринъ съ своитѣ стръмни назѫбени склонове. На едно мѣсто се раздѣлихме на две групи. Еднитѣ тръгнаха на една страна, другитѣ на друга. Каквото нашата група вървѣше бѣше много стръмно. Азъ насмалко щѣхъ да се търкулна въ пропастьта. Отъ тука вече се виждаше Белмекенъ—като единъ голѣмъ баиръ обрасълъ съ трева. Качването му бѣше доста скучно и трудно. Слънцето ни изгори и умори много.

Видѣхме и другата група да пълзи къмъ върха. Нашата се изкачи по-напредъ. Азъ избързахъ и бързо се изкачихъ първа, което ме много зарадва. Едно каракачанско куче ме залая и силно изплаши. Азъ се направихъ, че не ме е страхъ и то престана да ме лае.

На върха Белмекенъ — 2730 м. височина! Изпълни се и втората ни мечта. Отъ тукъ ни се откри великолепна гледка. На изтокъ се виждаха Източни Родопи, на югъ— пакъ склоноветѣ на Родопитѣ и една часть отъ Пиринъ, на западъ — величественитѣ склонове на Пиринъ съ върха Елъ-Тепе, а по отпредъ — красивата Рила съ Мусаленския масивъ. На северо-западъ се виждаха Рила, Ихтиманскитѣ възвишености, Плана-Планина, а на северъ Срѣдна-Гора и Стара-Планина. Нагледахме се, закусихме съ домати и пиперки и заслизахме надолу, къмъ хижата. Пѫтьтъ бѣше приятенъ и късъ. Набрахъ си красиви червени цвѣтенца отъ Белмекенъ за да ги занеса на мама. Ето и Белмекенското езеро предъ Панайтовата хижа, построена на чудно-красиво мѣсто. Въ езерото имаше една лодка, която много ни привличаше. Нѣмаше време да я поиграме. Трѣбваше да бързаме за влака на гара Костенецъ.

Потеглихме следъ кратка почивка по стръмна камениста пѫтека между клековетѣ къмъ Костенецъ. Хубави гледки се редѣха една следъ друга. Всрѣдъ равнитѣ клекове, наклѣкали по земята, се издигаха високи ели. А покрай рѣката се издигаха високи и стръмни непристѫпни скали, съ израстнали най-отгоре борчета. Кой ги бѣше посадилъ? Костенската рѣка, наречена Айранъ-Дере бучеше покрай пѫтя, биеше се у скалитѣ и образуваше много вирове. Минахме около 20 моста. Когато стигнахме Костенскитѣ вили зърнахме надолу Костенския водопадъ и почти тичахме до автомобилитѣ. Тъкмо се качихме и потеглихме за гарата. Чакъ, когато сѣднахме тогава почувствувахме умората. Бѣхме като пребити въ краката. Не бѣше много леко да се измине такъвъ дълъгъ пѫть, отъ върхъ на върхъ, за 3 дни.

Въ влака почти всички туристи отъ групата ни заспаха, само азъ бѣхъ бодра и разказахъ цѣлия излетъ на единъ отъ будитѣ за да си припомнимъ всичко.

Едва къмъ 11 часа вечерьта пристигна влака въ София и се завърнахме въ кѫщи. Мама се много зарадва и азъ й разправихъ още веднъжъ най-хубавото отъ тази славна екскурзия, която никога не ще забравя. Тя се запечати дълбоко въ моята паметь, както се запечати въ многото снимки, които направихме на красивитѣ и забележителнитѣ мѣста.

Колко е красива България! Пожелавамъ на всѣко здравче да се изкачи на Мусала и Белмекенъ, само че за повече отъ три дни.

Дина Загорска у-ка III кл. София

Редакционни

Здравната читанка „Зеленъ Здравецъ" се вече разпрати до всички редовни настоятели въ различни количества, съ молба да бѫде разпродадена между ученицитѣ. Умоляватъ се всички да положатъ по-голѣми усилия въ разпространението й, като заинтересуватъ, не само децата за нея, но и учители, и книжари. Тя е съставена съ голѣмо желание да се улесни и помогне на здравното възпитание на децата—затова заслужава пълна и широка подкрепа отъ учители, родители и ученици. Спестяване трѣбва да се направи отъ нѣщо за да се купи читанката, която е единъ истински рудникъ отъ най-разнообразни здравни и морални бисери. Преди всичко здравето на детето, че тогава другитѣ нужди да се удовлетворяватъ! Тя е и съ невѣроятно евтина народна цена, достѫпна за всички защото е — безъ печалба!! Може да се изплаща на нѣколко пѫти!!

Увеличавайте абонатитѣ на в. Здравецъ, който е за сега най-полезниятъ детски вестникъ, защото учи децата на здравъ животъ и ги предпазва отъ болести. Изтъквайте тия преимущества на в. Здравецъ предъ родители и ученици. На второ мѣсто, по полза и важность, идатъ разказитѣ, приказкитѣ и смѣхоритѣ.

Нови адреси на учители ни изпращайте за да ги помолимъ да ни сътрудничатъ и помагатъ въ това трудно дѣло — здравното възпитание на българското дете. За него всички трѣбва да правимъ жертва. Здравото дете е най-голѣмото богатство на държавата!

Пишете писма, на наши разноски, до познати учители, за да ги запознаете съ идеитѣ на в. Здравецъ и на здравната читанка „Зеленъ Здравецъ". Помолете ги да ни станатъ настоятели, да искатъ и броеве за разпространение. Паритѣ сега сѫ най-очаквани въ редакцията, защото въ началото на годината разходитѣ сѫ многократно повече. Отчитайте се бърже и навреме. Не забравяйте и старитѣ си дългове — незабавно, молимъ, уредете смѣткитѣ си.

Отстѫпка за настоятелитѣ 10 на сто до 120 броя, а за повече — 30 на сто.